

'Vaak begin ik met *luisteren*, dat is essentieel'

Deze kabinetsperiode stelt Arie Slob zich overal voor als Arie. Niet als minister voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media.

Tekst: Wilfred Hermans, Foto: Robin Utrecht / ANP

“De afgelopen drie jaar verbleef ik doorde- weeks meestal in een appartement in Den Haag, soms al vanaf zondagavond. Best een ingrijpend leefritme, al was ik dat als Kamerlid al gewend. Een grote prijs en mijn vrouw en ik willen die betalen. Des te meer genieten we van de weekenden samen; even in de tuin werken, fietsen, wandelen, muziek luisteren, boodschapjes doen. Klinkt gek, maar

even naar de supermarkt vind ik oprecht leuk – vooral als je samen de winkel in mag. En binnen vijf minuten sta ik aan de IJssel, dat rivierenlandschap fascineert mij al sinds m'n jeugd. Ik kom er helemaal tot rust.”

TROTSE OPA

“Ik loop twintig jaar in Den Haag rond en heb heel wat stormen doorstaan. Gesprekken met bewindspersonen van onze partij helpen me dan om de draad weer op te pakken. We kunnen intern helemaal onszelf zijn en alles met elkaar delen, we huilen en lachen samen en bidden voor elkaar. Maar ook van anderen – soms uit onverwachte hoek – krijg ik weleens bemoedigende berichtjes en kaartjes, echt hartverwarmend. Onder alle tumult die er kan zijn, ervaar ik de kracht om door te gaan; de kracht van gebed is groot! Gelukkig heb ik de gave om de knop om te zetten, bijvoorbeeld als ik weer thuis ben. Ik krijg veel energie van mijn gezin en de kleinkinderen die ik afgelopen jaren heb gekregen – inmiddels zijn het er zes. Recent mocht ik de jongste naar het doopvont brengen, prachtig! Ik ben een trotse opa, zeker. Mijn kinderen zijn allemaal weer in de buurt van Zwolle komen wonen, dus de weekenden vullen zich al gauw met familiebezoekjes. Ik ben een voorleesopa, ik lees graag voor, 'De Moppereend' is favoriet. Trouwens, uit onderzoeken blijkt dat het bijzonder goed is voor de taalontwikkeling van kinderen om voorgelezen te worden. We zijn als ministerie ook een leesoffensief gestart om leerlingen meer te laten lezen. En we kijken naar het curriculum en het vak Nederlands. Onze inzet is om het plezier in lezen meer centraal te zetten.”

“Passend onderwijs gaat me al jaren aan het hart. Dit najaar zijn vijftientig maatregelen die ik had voorgesteld breed gesteund, ook door meer dan twintig veldpartijen. Dan ben ik blij en dankbaar dat ik me zo voor de ChristenUnie én Nederland dienstbaar mag maken. Vergeet niet: er zitten tweeënhalf miljoen kinderen in mijn portefeuille, dat is megaveel. Soms

kun je met kleine stapjes een groot effect sorteren. Zo hebben we een wetsvoorstel ingediend om kinderen in het praktijkonderwijs een diploma te geven, want ieder kind heeft daar recht op. Een eenvoudig voorstel met groot effect.”

“Op een werkbezoek in het oosten van het land zag ik hoe kinderen met een behoorlijke beperking op een reguliere school één-op-één ondersteuning kregen. Bij zowel ouders als de begeleiders zag ik hetzelfde verlangen, namelijk om die kinderen regulier onderwijs te laten volgen. Ontroerend mooi... Het verhaal van de ouders raakte me, ze moesten talloze scholen aflopen om een plekje voor hun kind te vinden. Bij dergelijke problemen is het essentieel om te beginnen met luisteren, vaak zit er veel pijn en verdriet achter. Deze ontmoeting motiveerde mij om er iets aan te doen, met als resultaat dat ik enkele weken geleden voorstellen door de Kamer heb gekregen waarin geregeld is dat dit niet meer kan gebeuren. Tegelijk heb ik ook gemerkt dat je in sommige gevallen nooit iedereen tevreden kunt stellen; wat de één een goede oplossing vindt, vindt de ander helemaal geen oplossing.”

SALARISSEN OMHOOG

“Ik heb ook veel met docenten gesproken, in de onderbouw gebeurde dat meestal op zo'n klein stoeltje. Zo ook in Alkmaar, aan het begin van mijn kabinetsperiode. Leerkrachten liepen tegen zoveel uitdagingen aan dat ze het gevoel hadden compleet te falen. Dat is erg, want we hebben hen juist nodig! Ik heb hen verteld dat ik de positie van docenten wilde versterken, en dat is op onderdelen gelukt. Er zijn grote bedragen vrijgekomen om de werkdruk te verlagen, en docenten mogen meebeslissen over de besteding van dit geld, op hún school. Ook zijn de salarissen in het primair onderwijs deze kabinetsperiode veertien procent omhooggegaan. Dat is in de geschiedenis nog niet eerder zo fors gebeurd, zeg ik mede als historicus. We hebben ook geregeld dat docenten inzicht krijgen in welk geld er precies beschikbaar is voor passend onderwijs, en wat er precies van hen wordt verwacht.”

“Mijn portefeuille bevat ook media. Om de toenemende polarisatie een halt toe te roepen, heb ik de mediawet gewijzigd, om zo het eigen geluid van omroepen te versterken. Daarnaast heb ik veel aandacht besteed aan de regionale en lokale omroepen en momenteel ben ik nog bezig om de salarissen van de bestuurders aan banden te leggen. Dat gaat lukken. Het lerarentekort heb ik niet kunnen oplossen, maar het tekort slinkt. Daar moet aandacht

voor blijven. Tegelijk houd ik de nuchterheid dat we als bewindspersonen slechts voorbijgangers zijn die niet alles in hun – zeker nu korte – termijn kunnen oplossen.”

HIER MET DIE TAS

“De eerste weken vond ik de privileges die bij het ministerschap horen erg ongemakkelijk. Een chauffeur, mensen die deuren voor je openhouden. Als ik twee tassen had, wilden ze die beide dragen! Kom op, dan maar de lichtste, maar ik dráág een tas. Ja zeg, ik ben zoon van een middenstander, een stapelaar in het onderwijs. Het gaat niet om mij, dus overal waar ik kom, zeg ik: 'Ik ben Arie'. Achteraf snap ik wel dat het onverantwoord zou zijn om zelf te rijden als je zulke weken maakt.”

“Wat ik na de verkiezingen ga doen? Dat is in Gods hand. Hij zorgt altijd, dus dat komt wel goed. Sowie-so ben ik van plan het hardlopen weer op te pakken. Daar is de klad in gekomen na de bacteriële infectie waar ik in 2018 flink ziek van ben geweest. Die fantastische marathons zitten er wellicht niet meer in, maar heimwee naar het hardlopen is er wel. En mijn kerstplannen? Ik hoop thuis te zijn, met de familie. En ik hoop van harte dat we een kerstdienst mogen vieren met onze geloofsgemeenschap en hardop het 'Ere zij God' kunnen zingen.” ■

“Ik ben een voorleesopa, ik lees graag voor, 'De Moppereend' is favoriet.”

